

ligt, at et tidligere Ministerium i Hiertet havde tænkt paa noget Saadant, men at det dog havde seilet under et andet Flag. Dette er meget træffende, meget betegnende, og spørger man derfor, hvilket det første Heelstatsministerium har været, troer jeg, at det er bedst betegnende at sige, at det er det Ministerium, som seiler aabent under Heelstatens Flag (Hør!); thi det gaaer ikke an, naar man har seilet under et andet Flag end Heelstatens, og siden, naar Forholdene og Omstændighederne forandre sig, og man synes, at det kunde klinge bedre at sige, at man ikke har været det, som man dog har været, da at glemme, hvilket Flag man netop har seilet under. Men det er ogsaa ganske vist, at selv om man vil indrømme Rigtigheden af, hvad den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig) udtalte i saa Henseende, saa have dog disse Bestræbelser været afbrudte; thi vi vide jo, at det Ministerium, der gik forud for det nærværende, slet intet Flag havde; det seilede uden Flag, hvorfor ogsaa den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) saa træffende kaldte det et „svævende“ og „gængende“ Ministerium. Har der altsaa været noget tidligere Heelstatsministerium, saa har dog dette svævende og gængende Ministerium Ingenting været; men jeg troer virkelig, at det nuværende Ministerium er det første Ministerium, der med Rette kan kalde sig et Heelstatsministerium.

Dette har jeg udtalt for at godtgjøre, at dette Ministerium, som aabent traadte frem med en anden Politik, var berettiget til ogsaa i dette Spørgsmaal at føre Sagen over paa et andet Standpunkt, naar det fandt dette nyttigere og hensigtsmæssigere. Den høitærede Folkethingsmand for Københavns 3die Valgkreds (S. E. Larsen) har især lagt megen Vægt paa Renunciationsacterne fra Kongehusets Medlemmer her hjemme, og har ved dem villet søge at bevise den Mening, der laae i Warschauerprotocollen og Londonerprotocollen. Det er imidlertid oplyst af Premierministeren og enkelte Andre, at det ikke forholder sig saaledes, idet disse Renunciationsakter og Gessionsakter ere blevne til efter Affattelsen af Warschauerprotocollen. Dertil kommer, at en

af de Rigsdagsmænd, jeg har lagt særdeles Vægt paa at høre, nemlig Rigsdagsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig) ogsaa har udtalt, at det ikke er hans Mening, at der ligger saa meget i Renunciationsacterne, og han har begrundet sin Mening ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal; han har tillige oplyst, at han kunde godt tænke sig, hvorfor den ærede Rigsdagsmand for Københavns 3die Valgkreds (S. E. Larsen) lagde saa megen Vægt paa disse Renunciationsacter, idet han sagde, at foruden denne Rigsdagsmænds inderlige Overbeviisning om, at de indeholdt Alt, hvad de fornødt, rigtigt og gavnligt for Landet maatte indeholde, saa havde, sagde han, den ærede Rigsdagsmand tillige et Affectionshensyn (Hør!) med Hensyn til Vægten af disse Renunciationsacter. Da jeg blev oplyst om dette af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig), saa maatte jeg naturligvis sætte hans Mening om dette Spørgsmaal over den ærede Rigsdagsmænds fra Københavns 3die Valgkreds (S. E. Larsen).

Naar jeg har hørt gjennem disse mange Forhandlinger skarpe Udtalelser over de store Farer, der skulde være forbundne med at vedtage Kongelovens Arvesølge, saa er en udtalt Sætning af den høitærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) ofte falden mig ind; han sagde nemlig forleden Dag i et Møde: at man ved at vende sit Blik alt for skarpt udelukkende paa eet Punkt, let kom til at see, hvad der ikke virkelig var tilstede; det er faldet mig meget ofte ind, siger jeg, under disse Forhandlinger, og det forekommer mig, at de Rigsdagsmænd, der have talt om disse store Farer, have vendt deres Blik saa udelukkende skarpt og afgjørende paa dette ene Punkt, at de slet ikke have kunnet see de andre Punkter, der maatte komme i Betragtning og have seet selve det ene Punkt urigtigt, idet deres Sine ved dette skarpe Syn ere blevne meget forblindede. Der er en Betragtning saaledes urigtig bleven gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Madvig). Det er den, at han vilde, det skulde fremgaae klart, at Prinds Christian faaer Dan-